

Plan wynikowy

Kryteria oceniania wiedzy i umiejętności z plastyki w klasie 6 szkoły podstawowej

Zagadnienie Temat lekcji	Liczba godzin	Treści nauczania	Wymagania wiadomości i umiejętności				
			konieczne ocena dopuszczająca	podstawowe ocena dostateczna	rozszerzające ocena dobra	dopełniające ocena bardzo dobra	wykraczające ocena celująca
			Po zakończonej lekcji uczeń:				
1. Styl w sztuce. Antyczne porządki.	1	• Pojęcie stylu w sztuce. • Cechy stylowe architektury antycznej. • Porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki. • Typy budowli występujące w starożytnym Rzymie. • Antyczne osiągnięcia w dziedzinie architektury. • Zabytki w najbliższej okolicy i ich związki z kulturą antyku. • Powiązania pomiędzy elementami stylowymi następujących po sobie epok.	• rozumie i charakteryzuje na wybranych przykładach z różnych dziedzin pojęcie stylu w sztuce • potrafi wyjaśnić co określa cechy stylowe architektury • szkicuje, wykonuje rysunki wzorując się na cechach stylu antycznego • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki .	• rozumie i charakteryzuje na wybranych przykładach z różnych dziedzin pojęcie stylu w sztuce • potrafi wyjaśnić co określa cechy stylowe architektury • szkicuje, wykonuje rysunki wzorując się na cechach stylu antycznego • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • analizuje dzieła sztuki antycznej pod względem formy, tematu i treści.	• rozumie i charakteryzuje na wybranych przykładach z różnych dziedzin pojęcie stylu w sztuce • potrafi wyjaśnić co określa cechy stylowe architektury • szkicuje, wykonuje rysunki wzorując się na cechach stylu antycznego • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • analizuje dzieła sztuki antycznej pod względem formy, tematu i treści • wymienia poszczególne typy budowli występujące w starożytnym Rzymie • wymienia antyczne osiągnięcia w dziedzinie architektury • analizuje zabytki w swojej najbliższej okolicy pod kątem ich związków z kulturą antyku.	• rozumie i charakteryzuje na wybranych przykładach z różnych dziedzin pojęcie stylu w sztuce • potrafi wyjaśnić co określa cechy stylowe architektury • szkicuje, wykonuje rysunki wzorując się na cechach stylu antycznego • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • analizuje dzieła sztuki antycznej pod względem formy, tematu i treści • wymienia poszczególne typy budowli występujące w starożytnym Rzymie • wymienia antyczne osiągnięcia w dziedzinie architektury • analizuje zabytki w swojej najbliższej okolicy pod kątem ich związków z kulturą antyku • dostrzega powiązania pomiędzy elementami stylowymi następujących po sobie epok i odnajduje inspiracje nimi we współczesnej kulturze wizualnej.	• rozumie i charakteryzuje na wybranych przykładach z różnych dziedzin pojęcie stylu w sztuce • potrafi wyjaśnić co określa cechy stylowe architektury • szkicuje, wykonuje rysunki wzorując się na cechach stylu antycznego • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • analizuje dzieła sztuki antycznej pod względem formy, tematu i treści • wymienia poszczególne typy budowli występujące w starożytnym Rzymie • wymienia antyczne osiągnięcia w dziedzinie architektury • analizuje zabytki w swojej najbliższej okolicy pod kątem ich związków z kulturą antyku • dostrzega powiązania pomiędzy elementami stylowymi następujących po sobie epok i odnajduje inspiracje nimi we współczesnej kulturze wizualnej.
2. Kolumny, arkady, łuki. Stylowe detale w architekturze antycznej.	1	• Pojęcia: kolumna, łuk, arkada. • Style w architekturze starożytnej Grecji. • Budowa kolumny, łuku i arkady. • Porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki; • Budowę kolumny: baza, trzon, kapitel. • Znaczenie pojęcia 'kariatyda'.	• potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada • opisuje style w architekturze starożytnej Grecji • wyjaśnia podstawę definiowania stylu w architekturze antycznej • tworzy własny projekt arkady, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku • tworzy prace, stosując wybraną technikę plastyczną na płaszczyźnie lub w przestrzeni.	• potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada • opisuje style w architekturze starożytnej Grecji • wyjaśnia podstawę definiowania stylu w architekturze antycznej • tworzy własny projekt arkady, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku • tworzy prace, stosując wybraną technikę plastyczną na płaszczyźnie lub w przestrzeni • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki.	• potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada • opisuje style w architekturze starożytnej Grecji • wyjaśnia podstawę definiowania stylu w architekturze antycznej • tworzy własny projekt arkady, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku • tworzy prace, stosując wybraną technikę plastyczną na płaszczyźnie lub w przestrzeni • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • zna budowę kolumny: baza, trzon, kapitel.	• potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada • opisuje style w architekturze starożytnej Grecji • wyjaśnia podstawę definiowania stylu w architekturze antycznej • tworzy własny projekt arkady, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku • tworzy prace, stosując wybraną technikę plastyczną na płaszczyźnie lub w przestrzeni • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • zna budowę kolumny: baza, trzon, kapitel; • wskazuje różnice w konstrukcji kolumn reprezentujących trzy porządki • wyjaśnia pojęcie kariatydy.	• potrafi zdefiniować pojęcia: kolumna, łuk, arkada • opisuje style w architekturze starożytnej Grecji • wyjaśnia podstawę definiowania stylu w architekturze antycznej • tworzy własny projekt arkady, prawidłowo stosując wiedzę o budowie kolumny i łuku • tworzy prace, stosując wybraną technikę plastyczną na płaszczyźnie lub w przestrzeni • wymienia trzy porządki w architekturze greckiej: dorycki, joński, koryncki • zna budowę kolumny: baza, trzon, kapitel; • wskazuje różnice w konstrukcji kolumn reprezentujących trzy porządki • wyjaśnia pojęcie kariatydy.

3. Malarstwo greckie. Projekt wazy.	1	• Pojęcie ceramiki. • Wazy greckie jako naczynia użytkowe o różnych kształtach. • Dwa style malowania waz w starożytnej Grecji: czarnofigurowy i czerwonofigurowy. • Tematy w zdobieniach waz greckich: sceny mitologiczne, sceny z życia codziennego lub ważne wydarzenia historyczne. • Motywy dekoracyjne waz: meander, palmeta, ornament falowy i astragal. • Projektowanie kształtu i dekoracji wazy w technice <i>sgraffito</i>.	• wyjaśnia pojęcie <i>ceramika</i> • wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego: czarnofigurowy i czerwonofigurowy • tworzy własną pracę plastyczną, stosując zbliżone do greckich motywy dekoracyjne w technice <i>sgraffito</i>.	• wyjaśnia pojęcie <i>ceramika</i> • wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego: czarnofigurowy i czerwonofigurowy • rozróżnia motywy dekoracyjne takie jak: meander, palmeta, ornament falowy i astragal • tworzy własną pracę plastyczną, stosując greckie motywy dekoracyjne w technice <i>sgraffito</i>.	• wyjaśnia pojęcie <i>ceramika</i>; • wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego: czarnofigurowy i czerwonofigurowy • rozróżnia motywy dekoracyjne takie jak: meander, palmeta, ornament falowy i astragal • wymienia tematykę zdobień waz greckich: sceny mitologiczne, sceny z życia codziennego lub ważne wydarzenia historyczne • tworzy własną pracę plastyczną, stosując greckie motywy dekoracyjne w technice <i>sgraffito</i>.	• wyjaśnia pojęcie <i>ceramika</i>; • wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego: czarnofigurowy i czerwonofigurowy; • rozróżnia motywy dekoracyjne takie jak: meander, palmeta, ornament falowy i astragal • wymienia tematykę zdobień waz greckich: sceny mitologiczne, sceny z życia codziennego lub ważne wydarzenia historyczne • tworzy własną pracę plastyczną, stosując greckie motywy dekoracyjne w technice <i>sgraffito</i> • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego.	• wyjaśnia pojęcie <i>ceramika</i> • wymienia i opisuje dwa typy malarstwa wazowego: czarnofigurowy i czerwonofigurowy • rozróżnia motywy dekoracyjne takie jak: meander, palmeta, ornament falowy i astragal • wymienia tematykę zdobień waz greckich: sceny mitologiczne, sceny z życia codziennego lub ważne wydarzenia historyczne • tworzy własną pracę plastyczną, stosując greckie motywy dekoracyjne w technice <i>sgraffito</i> • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego • twórczo poszukuje własnych form ekspresji • wykonuje zadania dodatkowe.	
4. Fotografia inspirowana rzeźbą antyczną.	1	• Przykłady dzieł sztuki starożytnej w zakresie rzeźby. • Cechy charakterystyczne antycznej stylistyki w sztuce. • Nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu. • Nazwiska wielkich twórców i tytuły ich dzieł z okresu antyku. • Sposób przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji w rzeźbie greckiej. • Portret realistyczny w rzeźbie rzymskiej. • Portret jako temat dzieł sztuki. • Utrwalenie wiadomości na temat funkcji fotografii (funkcje użytkowe: reklama, dokumentacja wydarzeń, ludzi, krajobrazów, przedmiotów).	• rozpoznaje – dzieła sztuki starożytnej w zakresie rzeźby i podaje ich przykłady • kształtuje umiejętności rozpoznawania cech charakterystycznych antycznej stylistyki w sztuce • zapamiętuje nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu • charakteryzuje rzeźbę grecką pod względem sposobu przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji • charakteryzuje portret realistyczny w rzeźbie • tworzy portrety, stosując technikę fotograficzną.	• rozpoznaje – dzieła sztuki starożytnej w zakresie rzeźby i podaje ich przykłady • kształtuje umiejętności rozpoznawania cech charakterystycznych antycznej stylistyki w sztuce • zapamiętuje nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu • poznaje i utrwała nazwiska wielkich twórców i tytuły ich dzieł z okresu antyku • charakteryzuje rzeźbę grecką pod względem sposobu przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji • charakteryzuje portret realistyczny w rzeźbie • charakteryzuje portret realistyczny w rzeźbie • tworzy portrety, stosując technikę fotograficzną • utrwała i wymienia funkcje fotografii (funkcje użytkowe: reklama, dokumentacja wydarzeń, ludzi, krajobrazów, przedmiotów).	• rozpoznaje – dzieła sztuki starożytnej w zakresie rzeźby i podaje ich przykłady • kształtuje umiejętności rozpoznawania cech charakterystycznych antycznej stylistyki w sztuce • zapamiętuje nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu • poznaje i utrwała nazwiska wielkich twórców i tytuły ich dzieł z okresu antyku • charakteryzuje rzeźbę grecką pod względem sposobu przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji • charakteryzuje portret realistyczny w rzeźbie • określa portret jako temat dzieł sztuki; • tworzy portrety, stosując technikę fotograficzną • utrwała i wymienia funkcje fotografii (funkcje użytkowe: reklama, dokumentacja wydarzeń, ludzi, krajobrazów, przedmiotów) • doskonalą możliwości percepcyjne • rozwija wrażliwość estetyczną • utrwała i wymienia funkcje fotografii (funkcje użytkowe: reklama, dokumentacja wydarzeń, ludzi, krajobrazów, przedmiotów) • doskonalą możliwości percepcyjne • doskonalą umiejętność opisu, porównywania, klasyfikacji i uogólniania • rozwija motywację do poznania źródeł kultury europejskiej.	• rozpoznaje – dzieła sztuki starożytnej w zakresie rzeźby i podaje ich przykłady • kształtuje umiejętności rozpoznawania cech charakterystycznych antycznej stylistyki w sztuce • zapamiętuje nazwy zabytków i pojęcia dotyczące sztuki starożytnej Grecji i Rzymu • poznaje i utrwała nazwiska wielkich twórców i tytuły ich dzieł z okresu antyku • charakteryzuje rzeźbę grecką pod względem sposobu przedstawiania postaci ludzkiej i proporcji • charakteryzuje portret realistyczny w rzeźbie • określa portret jako temat dzieł sztuki; • tworzy portrety, stosując technikę fotograficzną • utrwała i wymienia funkcje fotografii (funkcje użytkowe: reklama, dokumentacja wydarzeń, ludzi, krajobrazów, przedmiotów) • doskonalą możliwości percepcyjne • rozwija wrażliwość estetyczną • utrwała i wymienia funkcje fotografii (funkcje użytkowe: reklama, dokumentacja wydarzeń, ludzi, krajobrazów, przedmiotów) • doskonalą możliwości percepcyjne • doskonalą umiejętność opisu, porównywania, klasyfikacji i uogólniania • poszukuje własnego sposobu wyrażu artystycznego, • omawia rolę środków artystycznych zastosowanych w pracy plastycznej.		
5. Ścieżki labiryntu. Greckie mity w sztukach pięknych.	1	• Motyw labiryntu i jego rola w sztuce antycznej. • Motywy dekoracyjne w sztuce starożytnej. • Utrwalenie wiadomości o stylu antycznym.	• wyjaśnia, czym jest labirynt i jaką rolę pełnił ten motyw w sztuce antycznej • wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej • wykonuje pracę plastyczną – labirynt.	• wyjaśnia, czym jest labirynt i jaką rolę pełnił ten motyw w sztuce antycznej • wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej • systematyzuje i utrwała wiedzę o stylu antycznym, • wykonuje pracę plastyczną – labirynt.	• wyjaśnia, czym jest labirynt i jaką rolę pełnił ten motyw w sztuce antycznej • wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej • systematyzuje i utrwała wiedzę o stylu antycznym • potrafi czytać ze zrozumieniem informacje słowne i odczytuje informacje zawarte w materiale ilustracyjnym • wykonuje pracę plastyczną – labirynt.	• wyjaśnia, czym jest labirynt i jaką rolę pełnił ten motyw w sztuce antycznej • wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej • systematyzuje i utrwała wiedzę o stylu antycznym • potrafi czytać ze zrozumieniem informacje słowne i odczytuje informacje zawarte w materiale ilustracyjnym • wykonuje pracę plastyczną - labirynt • porządkuje informacje i stosuje je w działaniu plastycznym.	• wyjaśnia, czym jest labirynt i jaką rolę pełnił ten motyw w sztuce antycznej • wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej • systematyzuje i utrwała wiedzę o stylu antycznym • potrafi czytać ze zrozumieniem informacje słowne i odczytuje informacje zawarte w materiale ilustracyjnym • wykonuje pracę plastyczną - labirynt • porządkuje informacje i stosuje je w działaniu plastycznym.	• wyjaśnia, czym jest labirynt i jaką rolę pełnił ten motyw w sztuce antycznej • wymienia i opisuje rodzaje motywów dekoracyjnych w sztuce starożytnej • systematyzuje i utrwała wiedzę o stylu antycznym • potrafi czytać ze zrozumieniem informacje słowne i odczytuje informacje zawarte w materiale ilustracyjnym • wykonuje dodatkowe prace plastyczne i ćwiczenia • twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych • omawia rolę środków plastycznych zastosowanych przez siebie w pracy plastycznej • rozwija twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze.

6. Stylowe średniowiecze na plakacie – mapie pojęć	1	• Funkcje architektury romańskiej. • Funkcje rzeźby i malarstwa romańskiego. • Polskie zabytki architektury romańskiej. • Funkcje architektury gotyckiej • Nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich • Definicje pojęć: witraż, maswerk • Zabytki gotyku w Polsce – twórczość Wita Stwosza, zabytki architektury.	• charakteryzuje funkcje architektury romańskiej • zna funkcje rzeźby i malarstwa • wymienia polskie zabytki architektury romańskiej • zna funkcje architektury gotyckiej.	• charakteryzuje funkcje architektury romańskiej • zna funkcje rzeźby i malarstwa • wymienia polskie zabytki architektury romańskiej • zna funkcje architektury gotyckiej • opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich.	• charakteryzuje funkcje architektury romańskiej • zna funkcje rzeźby i malarstwa • wymienia polskie zabytki architektury romańskiej • zna funkcje architektury gotyckiej • opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich • definiuje pojęcia: witraż, maswerk.	• charakteryzuje funkcje architektury romańskiej • zna funkcje rzeźby i malarstwa • wymienia polskie zabytki architektury romańskiej • zna funkcje architektury gotyckiej • opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich • definiuje pojęcia: witraż, maswerk • wymienia zabytki gotyku w Polsce – twórczość Wita Stwosza, zabytki architektury.	• charakteryzuje funkcje architektury romańskiej • zna funkcje rzeźby i malarstwa • wymienia polskie zabytki architektury romańskiej • opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich • definiuje pojęcia: witraż, maswerk • wymienia polskie zabytki architektury gotyckiej • opisuje nowe sposoby konstrukcji wykorzystywane do budowania kościołów gotyckich • definiuje pojęcia: witraż, maswerk • wymienia zabytki gotyku w Polsce – twórczość Wita Stwosza, zabytki architektury. • wykonuje dodatkowe prace plastyczne i ćwiczenia. • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych, • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego.
7. Średniowieczne łuki – portal, czyli wejście.	1	• Portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli. • Religijny charakter sztuki średniowiecznej. • Związki rzeźby średniowiecznej z architekturą sakralną • Zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, portale, ołtarz Wita Stwosza • Cechy charakterystyczne portali średniowiecznych • Inspirowanie się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza w działaniu plastycznym.	• definiuje portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli • wyjaśnia na czym polega religijny charakter sztuki średniowiecznej • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi.	• definiuje portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli • wyjaśnia na czym polega religijny charakter sztuki średniowiecznej • wie, że rzeźba średniowieczna była związana z architekturą sakralną i umieszczana w tympanonach, na kapitelach kolumn oraz wokół drzwi wejściowych, w dekoracyjnych portalach katedr i kościołów • rozpoznaje i omawia zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, portale, ołtarz Wita Stwosza • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza.	• definiuje portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli • wyjaśnia na czym polega religijny charakter sztuki średniowiecznej • wie, że rzeźba średniowieczna była związana z architekturą sakralną i umieszczana w tympanonach, na kapitelach kolumn oraz wokół drzwi wejściowych, w dekoracyjnych portalach katedr i kościołów • rozpoznaje i omawia zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, portale, ołtarz Wita Stwosza • wymienia cechy charakterystyczne portali średniowiecznych • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza.	• definiuje portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli • wyjaśnia na czym polega religijny charakter sztuki średniowiecznej • wie, że rzeźba średniowieczna była związana z architekturą sakralną i umieszczana w tympanonach, na kapitelach kolumn oraz wokół drzwi wejściowych, w dekoracyjnych portalach katedr i kościołów • rozpoznaje i omawia zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, portale, ołtarz Wita Stwosza • wymienia cechy charakterystyczne portali średniowiecznych • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza.	• definiuje portal jako ozdobne architektoniczno-rzeźbiarskie obramowanie otworu wejściowego budowli • wyjaśnia na czym polega religijny charakter sztuki średniowiecznej • wie, że rzeźba średniowieczna była związana z architekturą sakralną i umieszczana w tympanonach, na kapitelach kolumn oraz wokół drzwi wejściowych, w dekoracyjnych portalach katedr i kościołów • rozpoznaje i omawia zabytki rzeźby średniowiecznej: Drzwi Gnieźnieńskie, portale, ołtarz Wita Stwosza • wymienia cechy charakterystyczne portali średniowiecznych • tworzy prace plastyczne, inspirowane się dekoracjami, formami i motywami rzeźbiarskimi charakterystycznymi dla rzeźby średniowiecza. • wykonuje dodatkowe prace plastyczne i ćwiczenia. • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych, • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego.
8. Zamek obronny.	2	• Zamek jako zamknięty zespół budowli obronnych (np. wałów, murów, baszt itp.) oraz zabudowań mieszkalnych. • Zamki warowne – elementy charakterystyczne: wysokie, grube mury otaczające budowle, wieża ostatecznej obrony – stółp, ufortyfikowane wejścia, często zwodzone, małe otwory okienne umieszczone wysoko na zewnątrz murów, kaplica i dziedziniec, przeszkody terenowe na zewnątrz budowli (np. dodatkowe mury, wały, fosy, mosty zwodzone, ewentualnie dodatkowe dodatkowe fortyfikacje), mury zakończone blankami, baszty w linii murów. • Wykonanie przestrzennej makiety zamku średniowiecznego	• opisuje średniowieczny zamek • potrafi wykonać makietę średniowiecznego zamku.	• wymienia typy budowli średniowiecznych • opisuje średniowieczny zamek warowny • potrafi wykonać makietę średniowiecznego zamku warownego.	• wymienia typy budowli średniowiecznych • opisuje średniowieczny zamek warowny, używając takich pojęć, jak: fortyfikacja, blanki, brona, stółp, fosa, most zwodzony, baszta • potrafi wykonać makietę średniowiecznego zamku warownego.	• wymienia typy budowli średniowiecznych • opisuje średniowieczny zamek warowny, używając takich pojęć, jak: stółp, ufortyfikowane wejścia wyposażone w kraty (brony), most zwodzony, małe otwory okienne umieszczone wysoko na zewnątrz murów, kaplica, dziedziniec, przeszkody terenowe na zewnątrz budowli (np. mury, wały, fosy, mosty zwodzone, fortyfikacje), mury zakończone blankami, baszty w linii murów • wykonuje estetyczną i oryginalną makietę średniowiecznego zamku warownego.	• wymienia typy budowli średniowiecznych • opisuje średniowieczny zamek warowny, używając takich pojęć, jak: stółp, ufortyfikowane wejścia wyposażone w kraty (brony), most zwodzony, małe otwory okienne umieszczone wysoko na zewnątrz murów, kaplica, dziedziniec, przeszkody terenowe na zewnątrz budowli (np. mury, wały, fosy, mosty zwodzone, dodatkowe fortyfikacje), mury zakończone blankami, baszty w linii murów; • wykonuje estetyczną i oryginalną makietę średniowiecznego zamku warownego, stosując elementy takie jak: blanki, brona, stółp, fosa, most zwodzony, baszta • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego.

9. Dekoracyjne inicjały.	1	• Formy malarstwa średniowiecznego. • Pochodzenie i znaczenie nazwy <i>iluminacja</i>, czyli zdobnictwo książkowe w postaci: ozdobnych linii i inicjałów, złoceń, dekoracyjnych miniatur figuralnych wykonywanych farbami wodnymi na papierze cienkim pędzelkiem. • Definicje <i>inicjatu</i> oraz <i>bordiury</i>, wypełniającej marginesy. • Projektowanie barwnego inicjatu lub bordiury inspirowanych wzorami średniowiecza.	• wylicza formy średniowiecznego malarstwa: freski, obrazy sztalugowe, iluminacje (<i>miniatury</i>) • projektuje barwny inicjał opierając się na wzorach średniowiecza.	• opisuje miniatury (iluminacje) jako elementy sztuki zdobienia ksiąg • wylicza formy średniowiecznego malarstwa: freski, obrazy sztalugowe, iluminacje (<i>miniatury</i>) • projektuje barwny inicjał lub bordiurę, opierając się na wzorach średniowiecza.	• opisuje miniatury (iluminacje) jako elementy sztuki zdobienia ksiąg • wylicza formy średniowiecznego malarstwa: freski, obrazy sztalugowe, iluminacje (<i>miniatury</i>); • rozróżnia formy miniatur średniowiecznych: inicjały i bordiury • projektuje barwny inicjał lub bordiurę opierając się na wzorach średniowiecza • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do utrzymania zamierzonego celu plastycznego.	• opisuje miniatury (iluminacje) jako elementy sztuki zdobienia ksiąg; • wylicza formy średniowiecznego malarstwa: freski, obrazy sztalugowe, iluminacje (<i>miniatury</i>) • rozróżnia formy miniatur średniowiecznych: inicjały i bordiury; • projektuje barwny inicjał lub bordiurę opierając się na wzorach średniowiecza • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do utrzymania zamierzonego celu plastycznego.	
10. Faktura rycerskiej zbroi.	1	• Cechy sztuki średniowiecznej. • Funkcje średniowiecznych zmków. • Wygląd i znaczenie średniowiecznego rycerza. • Definicje pojęć: płatnerstwo, zbroja, hełm, tarcza	• wymienia i opisuje cechy sztuki średniowiecznej • wykonuje pracę plastyczną wykorzystując cechy wyglądu średniowiecznego rycerza.	• wymienia i opisuje cechy sztuki średniowiecznej • wykonuje pracę plastyczną wykorzystując cechy wyglądu średniowiecznego rycerza • wymienia funkcje średniowiecznych zmków.	• wymienia i opisuje cechy sztuki średniowiecznej • wymienia funkcje średniowiecznych zmków • wykonuje pracę plastyczną wykorzystując cechy wyglądu średniowiecznego rycerza • opisuje wygląd i znaczenie średniowiecznego rycerza.	• wymienia i opisuje cechy sztuki średniowiecznej • wymienia funkcje średniowiecznych zmków • wykonuje pracę plastyczną wykorzystując cechy wyglądu średniowiecznego rycerza • opisuje wygląd i znaczenie średniowiecznego rycerza • definiuje pojęcie płatnerstwo.	• wymienia i opisuje cechy sztuki średniowiecznej • wymienia funkcje średniowiecznych zmków • opisuje wygląd i znaczenie średniowiecznego rycerza • wykonuje pracę plastyczną wykorzystując cechy wyglądu średniowiecznego rycerza • definiuje pojęcie płatnerstwo. • wyjaśnia pojęcia zbroja, hełm, tarcza • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu potrzebnych informacji dotyczących twórczych działań plastycznych, • wyraża własne opinie, akceptując opinie odmienne od własnych, poszukuje własnych, oryginalnych metod wyrazu artystycznego.
11. Symetria, statyka i harmonia. Architektura i rzeźba renesansu.	1	• Antyczne źródła sztuki renesansu. • Cechy charakterystyczne architektury renesansowej. • Wybitni architekci renesansu i ich dzieła. • Przykłady rzeźby renesansu. • Porównanie dzieł architektury antycznej i renesansowej.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia cechy charakterystyczne architektury renesansowej • zna wybitnych architektów renesansu i ich dzieła.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia cechy charakterystyczne architektury renesansowej • zna wybitnych architektów renesansu i ich dzieła • analizuje rzeźbę renesansu na wybranych przykładach.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia cechy charakterystyczne architektury renesansowej • zna wybitnych architektów renesansu i ich dzieła • analizuje rzeźbę renesansu na wybranych przykładach • porównuje dzieła architektury antycznej i renesansowej.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia cechy charakterystyczne architektury renesansowej • zna wybitnych architektów renesansu i ich dzieła • analizuje rzeźbę renesansu na wybranych przykładach • porównuje dzieła architektury antycznej i renesansowej • twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia cechy charakterystyczne architektury renesansowej • zna wybitnych architektów renesansu i ich dzieła • analizuje rzeźbę renesansu na wybranych przykładach • porównuje dzieła architektury antycznej i renesansowej • twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych • poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego • omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w pracy plastycznej, • wykonuje dodatkowe prace plastyczne i ćwiczenia. • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w twórczych działaniach plastycznych.
12. Najdłuższa attyka na świecie.	1	• Cechy charakterystyczne budowli renesansowych: idealne proporcje, wzory starożytne. • Definicje pojęć: pilastry, kopuła, rotunda, latarnia, krużganki, attyka, elewacja. • Polskie zabytki renesansu. • Makimono – japońska księga.	• wymienia charakterystyczne budowle renesansowe i ich cechy: idealne proporcje, wzory starożytne • projektuje attykę, inspirując się renesansowymi wzorami tego typu zwieńczeń budynków.	• wymienia charakterystyczne budowle renesansowe i ich cechy: idealne proporcje, wzory starożytne • wymienia polskie zabytki renesansu • projektuje attykę, inspirując się renesansowymi wzorami tego typu zwieńczeń budynków.	• wymienia charakterystyczne budowle renesansowe i ich cechy: idealne proporcje, wzory starożytne • wymienia polskie zabytki renesansu • używa określeń: pilastry, kopuła, rotunda, latarnia, krużganki, attyka do opisu architektury renesansu • projektuje attykę, jako część makimono (księgi o attykach), inspirując się renesansowymi wzorami tego typu zwieńczeń budynków • poszukuje własnych, oryginalnych metod wyrazu artystycznego	• wymienia charakterystyczne budowle renesansowe i ich cechy: idealne proporcje, wzory starożytne; • używa określeń: pilastry, kopuła, rotunda, latarnia, krużganki, attyka do opisu architektury renesansu • definiuje attykę i elewację • projektuje attykę, jako część makimono (księgi o attykach), inspirując się renesansowymi wzorami tego typu zwieńczeń budynków • poszukuje własnych, oryginalnych metod wyrazu artystycznego • kształci umiejętności dokonywania wartościowania estetycznego. • potrafi planować i organizować własne działania plastyczne • rozwija twórcze myślenie i kreatywność.	

13. Perspektywa zbieżna. Miasto, w którym chce się żyć.	1	• Perspektywa jako sposób przedstawiania trójwymiarowych obiektów i przestrzeni na płaszczyźnie obrazu. • Zasady perspektywy zbieżnej. • Pojęcia linii horyzontu i punktu zbiegu. • Perspektywa z jednym punktem zbiegu. • Perspektywa czołowa i boczna. • Perspektywa żabia. • Perspektywa z lotu ptaka. • Projektowanie widoku miasta w perspektywie zbieżnej bocznej.	• rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie • wykonuje pracę rysunkową na określony temat z zastosowaniem perspektywy zbieżnej bocznej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych.	• rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie • stosuje wiedzę o zasadach wykreślenia perspektywy zbieżnej w praktyce • wykonuje pracę rysunkową na określony temat z zastosowaniem perspektywy zbieżnej bocznej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych.	• rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie • stosuje wiedzę o zasadach wykreślenia perspektywy zbieżnej w praktyce • rozróżnia perspektywę zbieżną czołową, boczną, z lotu ptaka i żabią • wykonuje pracę rysunkową na określony temat z zastosowaniem perspektywy zbieżnej bocznej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych.	• rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie • potrafi wyjaśnić zasady wkreślenia brył w perspektywie zbieżnej • stosuje wiedzę o zasadach wykreślenia perspektywy zbieżnej w praktyce • rozróżnia perspektywę zbieżną czołową, boczną, z lotu ptaka i żabią • wykonuje pracę rysunkową na określony temat z zastosowaniem perspektywy zbieżnej bocznej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych.	• rozpoznaje perspektywę zbieżną jako metodę przedstawiania przestrzeni na obrazie • potrafi wyjaśnić zasady wkreślenia brył w perspektywie zbieżnej • stosuje wiedzę o zasadach wykreślenia perspektywy zbieżnej w praktyce • rozróżnia perspektywę zbieżną czołową, boczną, z lotu ptaka i żabią; • wykonuje pracę rysunkową na określony temat z zastosowaniem perspektywy zbieżnej bocznej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych • projektuje rysunek, świadomie stosując środki formalne • wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną.
14. Malarstwo renesansu – trzech tytanów renesansu i ich dzieła.	2	• Antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu. • Charakterystyczne dzieła malarskie renesansu. • Wybrane przykłady malarstwa renesansu. • Sylwetki artystyczne trzech „titanów renesansu”, ich najbardziej reprezentatywne dzieła. • Rodzaje perspektywy stosowane w malarstwie renesansu i ich zasady.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia najbardziej charakterystyczne dzieła malarskie renesansu • analizuje malarstwo renesansu na wybranych przykładach • wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne i opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła • wymienia rodzaje perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu i opisuje ich zasady • stosuje zasady perspektywy w pracy plastycznej.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia najbardziej charakterystyczne dzieła malarskie renesansu • analizuje malarstwo renesansu na wybranych przykładach; • wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne i opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła • wymienia rodzaje perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu i opisuje ich zasady • stosuje zasady perspektywy w pracy plastycznej.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia najbardziej charakterystyczne dzieła malarskie renesansu • analizuje malarstwo renesansu na wybranych przykładach • wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne i opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła • wymienia rodzaje perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu i opisuje ich zasady • stosuje zasady perspektywy w pracy plastycznej.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia najbardziej charakterystyczne dzieła malarskie renesansu; • analizuje malarstwo renesansu na wybranych przykładach • wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne i opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła • wymienia rodzaje perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu i opisuje ich zasady • stosuje zasady perspektywy w pracy plastycznej.	• zna antyczne źródła inspiracji dla sztuki renesansu • wymienia najbardziej charakterystyczne dzieła malarskie renesansu • analizuje malarstwo renesansu na wybranych przykładach • wymienia trzech „titanów renesansu”, omawia ich sylwetki artystyczne i opisuje najbardziej reprezentatywne dzieła • wymienia rodzaje perspektyw stosowanych w malarstwie renesansu i opisuje ich zasady • stosuje zasady perspektywy w pracy plastycznej.
15. Maszkarony i gargulce	1	• Typy budowli architektonicznych zdobionych określonymi motywami – maszkaronami i gargulcami. • Maszkarony jako motywy dekoracyjne w formie stylizowanej głowy ludzkiej lub na pół zwierzęcej. • Formy rzeźbiarskie o groteskowym zniekształceniu i deformacji. • Pierwotną funkcję gargulców.	• tworzy formy rzeźbiarskie posługując się groteskowym zniekształceniem i deformacją.	• wymienia i opisuje typy budowli architektonicznych zdobionych określonymi motywami – maszkaronami i gargulcami • tworzy formy rzeźbiarskie posługując się groteskowym zniekształceniem i deformacją.	• wymienia i opisuje typy budowli architektonicznych zdobionych określonymi motywami – maszkaronami i gargulcami • opisuje maszkarony jako motywy dekoracyjne w formie stylizowanej głowy ludzkiej lub na pół zwierzęcej • tworzy formy rzeźbiarskie posługując się groteskowym zniekształceniem i deformacją .	• wymienia i opisuje typy budowli architektonicznych zdobionych określonymi motywami – maszkaronami i gargulcami • opisuje maszkarony jako motywy dekoracyjne w formie stylizowanej głowy ludzkiej lub na pół zwierzęcej • tworzy formy rzeźbiarskie posługując się groteskowym zniekształceniem i deformacją • zna pierwotną funkcję gargulców.	• wymienia i opisuje typy budowli architektonicznych zdobionych określonymi motywami – maszkaronami i gargulcami • opisuje maszkarony jako motywy dekoracyjne w formie stylizowanej głowy ludzkiej lub na pół zwierzęcej • tworzy formy rzeźbiarskie posługując się groteskowym zniekształceniem i deformacją • zna pierwotną funkcję gargulców • stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze, • dokonuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej. • tworzy oryginalną, niekonwencjonalną pracę plastyczną. • twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych.

16. Barok i klasycyzm. Podobieństwa i różnice. Stylowy nadruk na tkaninie	1	•Elementy kultury baroku. •Cechy stylu barokowego w dziełach sztuki. •Wybrane elementy z zakresu stylu klasycystycznego. •Cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej •Wartości polskiego dziedzictwa kulturowego. •Porównanie architektury, rzeźby oraz malarstwa baroku i klasycyzmu – cechy wspólne i różnice. •Najważniejsi artyści stylu baroku i klasycyzmu w Polsce i w Europie. •Kontekst kultury europejskiej w polskim dziedzictwie kulturowym.	• poznaje elementy kultury baroku • kształci umiejętność rozpoznawania cech stylu barokowego w dziełach sztuki • zna wybrane elementy z dzieł sztuki klasycystycznej • charakteryzuje, wyróżnia cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej.	• poznaje elementy kultury baroku • kształci umiejętność rozpoznawania cech stylu barokowego w dziełach sztuki • rozwija wrażliwość estetyczną i zdolność obserwacji • zna wybrane elementy z dzieł sztuki klasycystycznej • charakteryzuje, wyróżnia cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej • docenia polskie dziedzictwo kulturowe • porównuje architekturę, rzeźbę oraz malarstwo baroku i klasycyzmu – znajduje cechy wspólne i różnice.	• poznaje elementy kultury baroku • kształci umiejętność rozpoznawania cech stylu barokowego w dziełach sztuki • rozwija wrażliwość estetyczną i zdolność obserwacji • zna wybrane elementy z dzieł sztuki klasycystycznej • charakteryzuje, wyróżnia cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej • docenia polskie dziedzictwo kulturowe • porównuje architekturę, rzeźbę oraz malarstwo baroku i klasycyzmu – znajduje cechy wspólne i różnice • wymienia nazwiska najważniejszych artystów stylu baroku i klasycyzmu w Polsce i w Europie.	• poznaje elementy kultury baroku • kształci umiejętność rozpoznawania cech stylu barokowego w dziełach sztuki • rozwija wrażliwość estetyczną i zdolność obserwacji • zna wybrane elementy z dzieł sztuki klasycystycznej • charakteryzuje, wyróżnia cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej • docenia polskie dziedzictwo kulturowe • porównuje architekturę, rzeźbę oraz malarstwo baroku i klasycyzmu – znajduje cechy wspólne i różnice • wymienia nazwiska najważniejszych artystów stylu baroku i klasycyzmu w Polsce i w Europie • dostrzega kontekst kultury europejskiej w polskim dziedzictwie kulturowym.	• poznaje elementy kultury baroku • kształci umiejętność rozpoznawania cech stylu barokowego w dziełach sztuki • rozwija wrażliwość estetyczną i zdolność obserwacji • zna wybrane elementy z dzieł sztuki klasycystycznej • charakteryzuje, wyróżnia cechy architektury, malarstwa, rzeźby klasycystycznej • docenia polskie dziedzictwo kulturowe • porównuje architekturę, rzeźbę oraz malarstwo baroku i klasycyzmu – znajduje cechy wspólne i różnice • wymienia nazwiska najważniejszych artystów stylu baroku i klasycyzmu w Polsce i w Europie • dostrzega kontekst kultury europejskiej w polskim dziedzictwie kulturowym • rozwija twórcze myślenie i kreatywność • wykonuje zadania dodatkowe • stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze • dokonuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej.
17. Rama lustra w barokowym stylu.	2	• Termin <i>barok</i> jako określenie oryginalności, nieregularności i fantazyjności form, które pojawiły się w sztuce. • Ważna rola dekoracji rzeźbiarskiej w architekturze, rzeźbie i rzemiośle artystycznym baroku. • Rodzaje dekoracji architektonicznej: kartusz, feston, girlanda, kampanula, putto. • Projektowanie i wykonanie ramy do lustra w stylu barokowym.	• wymienia ogólne cechy dzieł barokowych: dynamika, dekoracyjność, asymetria, kontrasty • rozpoznaje typowe dekoracje i ornamenty barokowe • stosuje wiedzę o cechach charakterystycznych dla epoki baroku do wykonania pracy plastycznej.	• wymienia ogólne cechy dzieł barokowych: dynamika, dekoracyjność, asymetria, kontrasty • rozpoznaje typowe dekoracje i ornamenty barokowe • stosuje wiedzę o cechach charakterystycznych dla epoki baroku do wykonania pracy plastycznej • projektuje i wykonuje ramę lustra w stylu barokowym.	• wymienia ogólne cechy dzieł barokowych: dynamika, dekoracyjność, asymetria, kontrasty • rozpoznaje typowe dekoracje i ornamenty barokowe • wymienia nazwy barokowych dekoracji architektonicznych: kartusz, feston, girlanda, kampanula, putto • stosuje wiedzę o cechach charakterystycznych dla epoki baroku do wykonania pracy plastycznej • projektuje i wykonuje ramę lustra w stylu barokowym.	• wymienia ogólne cechy dzieł barokowych: dynamika, dekoracyjność, asymetria, kontrasty • rozpoznaje typowe dekoracje i ornamenty barokowe • wymienia nazwy barokowych dekoracji architektonicznych: kartusz, feston, girlanda, kampanula, putto • stosuje wiedzę o cechach charakterystycznych dla epoki baroku do wykonania pracy plastycznej • projektuje i wykonuje ramę lustra w stylu barokowym • twórczo poszukuje własnych form ekspresji • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego.	• wymienia ogólne cechy dzieł barokowych: dynamika, dekoracyjność, asymetria, kontrasty • rozpoznaje typowe dekoracje i ornamenty barokowe; • wymienia nazwy barokowych dekoracji architektonicznych: kartusz, feston, girlanda, kampanula, putto; • stosuje wiedzę o cechach charakterystycznych dla epoki baroku do wykonania pracy plastycznej • projektuje i wykonuje ramę lustra w stylu barokowym • twórczo poszukuje własnych form ekspresji • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego • wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną • eksperymentuje, odkrywa i wykorzystuje własne, twórcze sposoby rozwiązywania problemów plastycznych.

18. Projekt parteru ogrodowego.	1	• Ogrody barokowe jako rozległe układy obejmujące aleje dojazdowe, dziedzińce, pałac oraz salon ogrodowy z ozdobnym parterem, alejami i gabinetami ogrodowymi. • Charakterystyczne cechy typowych ogrodów francuskich: regularna kompozycja, zwykle symetryczna względem głównej alejki biegnącej przez środek ogrodu, formowane i równo strzyżone drzewa i krzewy, aleje, szpalery, labirynty i punkty widokowe. • Parter ogrodowy jako ułożony według określonego wzoru dywan roślinny. • Zespoły pałacowoogrodowe w Europie: Wersal we Francji, w Polsce – Wilanów. • Wykonanie pracy plastycznej – planu (widok z góry) parteru ogrodu barokowego w technice kolażu.	• wymienia najważniejsze cechy ogrodu barokowego • potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą, dotyczącą np. parterów ogrodowych.	• wymienia najważniejsze cechy ogrodu barokowego • wymienia najbardziej znane ogrody barokowe: Wersal we Francji, a w Polsce – Wilanów • potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą, dotyczącą np. parterów ogrodowych.	• wymienia charakterystyczne cechy ogrodu barokowego (francuskiego): powiązanie z architekturą pałacową, rozległy i skomplikowany układ obejmujący aleje, dziedzińce, salony ogrodowe z parterami, gabinetami i boskietami • wymienia najbardziej znane ogrody barokowe: Wersal we Francji, a w Polsce – Wilanów; • zna znaczenie pojęć: <i>parter ogrodowy, gabinety, boskiety</i> • potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą, dotyczącą np. parterów ogrodowych.	• wymienia charakterystyczne cechy ogrodu barokowego (francuskiego): powiązanie z architekturą pałacową, rozległy i skomplikowany układ obejmujący aleje, dziedzińce, salony ogrodowe z parterami, gabinetami i boskietami • wymienia najbardziej znane ogrody barokowe: Wersal we Francji, a w Polsce – Wilanów • zna znaczenie pojęć: <i>parter ogrodowy, gabinety, boskiety</i>; • potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą, dotyczącą np. parterów ogrodowych • wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną.	• wymienia charakterystyczne cechy ogrodu barokowego (francuskiego): powiązanie z architekturą pałacową, rozległy i skomplikowany układ obejmujący aleje, dziedzińce, salony ogrodowe z parterami, gabinetami i boskietami • wymienia najbardziej znane ogrody barokowe: Wersal we Francji, a w Polsce – Wilanów • zna znaczenie pojęć: parter ogrodowy, gabinety, boskiety • rozpoznaje wybrane dzieła, należące do europejskiego dziedzictwa kultury, postrzegając je w kontekście miejsca tradycji we współczesnej kulturze • potrafi zaplanować ogród barokowy, posługując się zdobytą na ten temat wiedzą, dotyczącą np. parterów ogrodowych • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego • wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną.
19. Nastrojowa opowieść o przedmiocie – barokowy modelunek światłocieniowy	1	• Sposoby zaznaczania cienia w rysunku, w tym sraferunek, zamiana koloru na walor. • Budowanie nastroju w rysunku za pomocą światła. • Ogólne cechy sztuki baroku. • Charakterystyka sztuki klasycyzmu. • Cechy malarstwa klasycyzmu: statyka, klasyczne proporcje, stonowane barwy. • Cechy malarstwa barokowego: bogata paleta barw, światłocien i iluzja. • Proporcje przedmiotów i modelunek światłocieniowy.	• uczeń zna różne sposoby zaznaczania cienia w rysunku, w tym sraferunek • próbuje budować nastrój w rysunku za pomocą światła, potrafi zamienić kolor na walor.	• uczeń zna różne sposoby zaznaczania cienia w rysunku, w tym sraferunek • próbuje budować nastrój w rysunku za pomocą światła • potrafi zamienić kolor na walor • rysuje przedmioty, zachowując proporcje pomiędzy ich wielkościami.	• uczeń zna różne sposoby zaznaczania cienia w rysunku, w tym sraferunek • próbuje budować nastrój w rysunku za pomocą światła • potrafi zamienić kolor na walor, rysuje przedmioty, zachowując proporcje pomiędzy ich wielkościami • wydobywa brylowatość przedmiotu za pomocą modelunku światłocieniowego.	• uczeń zna różne sposoby zaznaczania cienia w rysunku, w tym sraferunek • próbuje budować nastrój w rysunku za pomocą światła • potrafi zamienić kolor na walor • rysuje przedmioty, zachowując proporcje pomiędzy ich wielkościami • wydobywa brylowatość przedmiotu za pomocą modelunku światłocieniowego • zachowuje jednolitość kompozycji • uważnie obserwuje przedmioty w naturze, zauważa rolę światła w budowaniu nastroju.	• uczeń zna różne sposoby zaznaczania cienia w rysunku, w tym sraferunek • próbuje budować nastrój w rysunku za pomocą światła • potrafi zamienić kolor na walor • rysuje przedmioty, zachowując proporcje pomiędzy ich wielkościami • wydobywa brylowatość przedmiotu za pomocą modelunku światłocieniowego • zachowuje jednolitość kompozycji • uważnie obserwuje przedmioty w naturze, zauważa rolę światła w budowaniu nastroju • w pracy twórczej inspirowane się strukturą i właściwościami materiałów plastycznych • wykonuje dodatkowe prace plastyczne i ćwiczenia • twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych • omawia rolę środków plastycznych zastosowanych przez siebie w pracy plastycznej • rozwija twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze.

20. Niezwykła fryzura	1	- Definicje pojęć: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych - Cechy stylowe baroku i rokoka - Fryzury barokowe – ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok - Wpływ stylistyki baroku na sztukę fryzjerską	- wyjaśnia pojęcia: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych - opisuje fryzury barokowe – zna ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok - tworzy nową fryzurę – projektuje uczesanie dla siebie lub innych.	- wyjaśnia pojęcia: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych - opisuje fryzury barokowe – zna ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok - potrafi uzasadnić wpływ baroku na sztukę fryzjerską - tworzy nową fryzurę – projektuje uczesanie dla siebie lub innych.	- wyjaśnia pojęcia: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych - wymienia i opisuje cechy stylowe baroku i rokoka - opisuje fryzury barokowe – zna ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok - potrafi uzasadnić wpływ baroku na sztukę fryzjerską - tworzy nową fryzurę – projektuje uczesanie dla siebie lub innych - stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze.	- wyjaśnia pojęcia: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych - wymienia i opisuje cechy stylowe baroku i rokoka - opisuje fryzury barokowe – zna ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok - potrafi uzasadnić wpływ baroku na sztukę fryzjerską - tworzy nową fryzurę – projektuje uczesanie dla siebie lub innych - stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze, dokonuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej.	- wyjaśnia pojęcia: fryzjer, fryzura i ich powiązanie z rzeczywistością sztuk pięknych - wymienia i opisuje cechy stylowe baroku i rokoka - opisuje fryzury barokowe – zna ich cechy charakterystyczne i wyróżniające na tle stylów innych epok - potrafi uzasadnić wpływ baroku na sztukę fryzjerską - tworzy nową fryzurę – projektuje uczesanie dla siebie lub innych. - wykonuje zadania dodatkowe - stosuje w pracy twórcze myślenie, kreatywność, własne możliwości twórcze, - dokonuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej - tworzy oryginalną, niekonwencjonalną pracę plastyczną - twórczo interpretuje plastyczne elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych.
21. Romantycznie czy realistycznie... Romantyzm i realizm w malarstwie.	1	- Definicje pojęć: romantyzm, realizm. - Cechy malarstwa romantycznego. - Charakterystyka malarstwa realistycznego. - Porównanie dzieł malarskich romantyzmu i realizmu. - Romantyzm jako wyraz oryginalności twórczej artystów i ich indywidualnych przeżyć. Przedstawiciel: Eugène Delacroix (dzieło: Wolność wiodąca lud na barykady) - Piotr Michałowski – polski przedstawiciel romantyzmu. - Realizm – obrazy związane z rzeczywistością ukazywały codzienne życie ludzi, ich ciężką pracę, zwyczaję itp. Przedstawiciel: Gustave Courbet (dzieło: Kamieniarze). - Specyfika nurtów malarskich (romantycznego i realistycznego) w działalności twórczej.	- wymienia cechy malarstwa romantycznego - wymienia cechy malarstwa realistycznego - wykonuje własny –oryginalny projekt.	- definiuje pojęcia: romantyzm, realizm - wymienia cechy malarstwa romantycznego - wymienia cechy malarstwa realistycznego - wykonuje własny –oryginalny projekt.	- definiuje pojęcia: romantyzm, realizm - wymienia cechy malarstwa romantycznego - wymienia cechy malarstwa realistycznego - porównuje dzieła malarskie romantyzmu i realizmu - wykorzystuje wiedzę o specyfice nurtów malarskich (romantycznego i realistycznego) we własnej działalności twórczej.	- definiuje pojęcia: romantyzm, realizm - wymienia cechy malarstwa romantycznego - wymienia cechy malarstwa realistycznego - porównuje dzieła malarskie romantyzmu i realizmu - wykorzystuje wiedzę o specyfice nurtów malarskich (romantycznego i realistycznego) we własnej działalności twórczej - poszukuje sposobu własnego wyrazu, artystycznego - twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych.	- definiuje pojęcia: romantyzm, realizm - wymienia cechy malarstwa romantycznego - wymienia cechy malarstwa realistycznego - porównuje dzieła malarskie romantyzmu i realizmu - wykorzystuje wiedzę o specyfice nurtów malarskich (romantycznego i realistycznego) we własnej działalności twórczej - inspiruje się dziełami sztuki do wykonania własnego – oryginalnego projektu - omawia rolę środków plastycznych zastosowanych przez siebie w pracy plastycznej - poszukuje sposobu własnego wyrazu, artystycznego - twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych - aktywnie ogląda i analizuje dzieła dotyczące tematu lekcji.
22. Interpretacje i wariacje na temat dzieł sztuki	1	- Utrwalenie wiadomości o kompozycji: układy asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne. - Posługiwanie się terminologią plastyczną w praktyce - Definicje pojęć: interpretacja, wariacja. - Różnice między interpretacją a wariacją na temat dzieła plastycznego.	- komponuje układy (do wyboru): asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne - doskonali umiejętność praktycznego posługiwania się terminologią plastyczną - podejmuje próbę interpretacji dzieła plastycznego lub wariacji na jego temat.	- komponuje układy (do wyboru): asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne - doskonali umiejętność praktycznego posługiwania się terminologią plastyczną - przygotowuje się do odbioru dzieł sztuki - podejmuje próbę interpretacji dzieła plastycznego lub wariacji na jego temat.	- komponuje układy (do wyboru): asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne - doskonali umiejętność praktycznego posługiwania się terminologią plastyczną - rozwiązały myślenie przyczynowo–skutkowe - przygotowuje się do odbioru dzieł sztuki - podejmuje próbę interpretacji dzieła plastycznego lub wariacji na jego temat.	- komponuje układy (do wyboru): asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne - doskonali umiejętność praktycznego posługiwania się terminologią plastyczną - rozwiązały myślenie przyczynowo–skutkowe - przygotowuje się do odbioru dzieł sztuki - podejmuje próbę interpretacji dzieła plastycznego lub wariacji na jego temat - twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych - poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego.	- komponuje układy (do wyboru): asymetryczne, rytmiczne, harmonijne, arytmiczne - doskonali umiejętność praktycznego posługiwania się terminologią plastyczną - rozwiązały myślenie przyczynowo–skutkowe - przygotowuje się do odbioru dzieł sztuki - podejmuje próbę interpretacji dzieła plastycznego lub wariacji na jego temat - twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych - poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego - omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w pracy plastycznej - wykonuje dodatkowe prace plastyczne i ćwiczenia.

23. Nowe metody malowania – dywizjonizm i pointylizm.	2	• Dywizjonizm jako metoda malarska polegająca na nakładaniu farb na płótno drobnymi plamami czystych kolorów, które – obserwowane z pewnej odległości – mieszają się w siatkówce oka widza, tworząc inne kolory. • Impresjoniści – artyści, którzy zapoczątkowali dywizjonizm w malarstwie. • Sylwetka artysty: Claude Monet, np. <i>Budynek Parlamentu w Londynie</i> lub <i>Nenufary</i>. • Puentylizm lub pointylizm (z jęz. francuskiego <i>pointiller</i> [czyt.: puętije] – kropkować, punktować) – to technika stanowiąca rozwinięcie dywizjonizmu. Technika ta była stosowana przez neoimpresjonistów. • Sylwetka artysty: Georges Seurat <i>Niedzielne popołudnie na wyspie Grande Jatte</i>. • Inspirowanie się obrazami impresjonistów, postimpresjonistów i malowanie martwej natury lub pejzażu metodą dywizjonizmu lub pointylizmu.	• wymienia i opisuje nowe metody malowania: dywizjonizm i pointylizm • potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym.	• wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku • wymienia i opisuje nowe metody malowania: dywizjonizm i pointylizm • potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym.	• wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku (studiowanie zmienności natury, wzajemnych relacji światła i cienia w otoczeniu, zmian koloru w zależności od pory dnia • wymienia imię i nazwisko autora obrazu, od którego pochodzi nazwa impresjonizm – Claude Monet i tytuł tego dzieła: <i>Impresja, wschód słońca</i> • wymienia i opisuje nowe metody malowania: dywizjonizm i pointylizm • potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym.	• wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku (studiowanie zmienności natury, wzajemnych relacji światła i cienia w otoczeniu, zmian koloru w zależności od pory dnia • wymienia imię i nazwisko autora obrazu, od którego pochodzi nazwa impresjonizm – Claude Monet i tytuł tego dzieła: <i>Impresja, wschód słońca</i> • wymienia i opisuje nowe metody malowania: dywizjonizm i pointylizm • potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym; • wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną • eksperymentuje, odkrywa i wykorzystuje własne, twórcze sposoby rozwiązywania problemów plastycznych.	• wymienia cechy malarstwa impresjonistycznego, zna założenia tego kierunku (studiowanie zmienności natury, wzajemnych relacji światła i cienia w otoczeniu, zmian koloru w zależności od pory dnia • wymienia imię i nazwisko autora obrazu, od którego pochodzi nazwa impresjonizm – Claude Monet i tytuł tego dzieła: <i>Impresja, wschód słońca</i> • wymienia i opisuje nowe metody malowania: dywizjonizm i pointylizm • potrafi zastosować te metody we własnym działaniu plastycznym • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego • wykazuje się postawą twórczą i świadomością wizualną • eksperymentuje, odkrywa i wykorzystuje własne, twórcze sposoby rozwiązywania problemów plastycznych • wyraża treści emocjonalne w indywidualnej twórczości plastycznej.
24. Tkanina dekoracyjna z motywem z twórczości Stanisława Wyspiańskiego	1	• Cechy charakterystyczne dla stylu secesji. • Życie i twórczość Stanisława Wyspiańskiego • Utrwalenie wiadomości o barwach czystych, kompozycji otwartej i zamkniętej oraz funkcjach kreski konturowej. • Estetyka, czyli piękno wokół nas.	• komponowanie układów (do wyboru): asymetrycznych, rytmicznych, harmonijnych, arytmicznych • zna cechy charakterystyczne dla stylu secesji – Stanisława Wyspiańskiego • utrwała wiadomości o barwach czystych, kompozycji otwartej i zamkniętej oraz funkcjach kreski konturowej.	• komponowanie układów (do wyboru): asymetrycznych, rytmicznych, harmonijnych, arytmicznych • zna cechy charakterystyczne dla stylu secesji – Stanisława Wyspiańskiego • utrwała wiadomości o barwach czystych, kompozycji otwartej i zamkniętej oraz funkcjach kreski konturowej • pogłębia wrażliwość estetyczną na piękno przyrody oraz przedmiotów codziennego użytku.	• komponowanie układów (do wyboru): asymetrycznych, rytmicznych, harmonijnych, arytmicznych • zna cechy charakterystyczne dla stylu secesji – Stanisława Wyspiańskiego • utrwała wiadomości o barwach czystych, kompozycji otwartej i zamkniętej oraz funkcjach kreski konturowej • pogłębia wrażliwość estetyczną na piękno przyrody oraz przedmiotów codziennego użytku • prezentuje postawę samokształcenia, aktywności.	• komponowanie układów (do wyboru): asymetrycznych, rytmicznych, harmonijnych, arytmicznych • zna cechy charakterystyczne dla stylu secesji – Stanisława Wyspiańskiego • utrwała wiadomości o barwach czystych, kompozycji otwartej i zamkniętej oraz funkcjach kreski konturowej • pogłębia wrażliwość estetyczną na piękno przyrody oraz przedmiotów codziennego użytku • prezentuje postawę samokształcenia, aktywności • oryginalnie i twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych.	• komponowanie układów (do wyboru): asymetrycznych, rytmicznych, harmonijnych, arytmicznych • zna cechy charakterystyczne dla stylu secesji – Stanisława Wyspiańskiego • utrwała wiadomości o barwach czystych, kompozycji otwartej i zamkniętej oraz funkcjach kreski konturowej • pogłębia wrażliwość estetyczną na piękno przyrody oraz przedmiotów codziennego użytku • prezentuje postawę samokształcenia, aktywności • kształci umiejętności dokonywania wartościowania estetycznego • oryginalnie i twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych • omawia rolę środków plastycznych zastosowanych przez siebie w pracy plastycznej • poszukuje sposobu własnego wyrazu artystycznego.

25. Nowe style XX wieku. Konstrukcja mobilna.	1	• Twórczość trzech wielkich rzeźbiarzy XX wieku – Constantina Brâncuși, Henry Moore’a i Aleksandra Caldera. • Cechy architektury XX wieku i przykłady budowli. • Fowizm, abstrakcjonizm – podobieństwa i różnice między kierunkami w malarstwie XX wieku. • Charakterystyka obrazów kubistycznych • Informel, pop-art., op-art. – cechy kierunków.	• zna najważniejsze nurty i kierunki sztuki współczesnej • definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, kubizm, futurizm, dadaizm, surrealizm • projektuje i przekształca rzeczywistość • rozwija myślenie i działanie twórcze oraz pomysłowość.	• zna najważniejsze nurty i kierunki sztuki współczesnej, • definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, kubizm, futurizm, dadaizm, surrealizm • projektuje i przekształca rzeczywistość • rozwija myślenie i działanie twórcze oraz pomysłowość • kształci umiejętność obserwacji.	• zna najważniejsze nurty i kierunki sztuki współczesnej • definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, kubizm, futurizm, dadaizm, surrealizm • projektuje i przekształca rzeczywistość • rozwija myślenie i działanie twórcze oraz pomysłowość • kształci umiejętność obserwacji • doświadcza twórczej kreacji • rozwija zdolność myślenia abstrakcyjnego.	• zna najważniejsze nurty i kierunki sztuki współczesnej • definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, kubizm, futurizm, dadaizm, surrealizm • projektuje i przekształca rzeczywistość • rozwija myślenie i działanie twórcze oraz pomysłowość • kształci umiejętność obserwacji • doświadcza twórczej kreacji • rozwija zdolność myślenia abstrakcyjnego • dokonuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej • tworzy oryginalną, niekonwencjonalną pracę plastyczną • twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych.	• zna najważniejsze nurty i kierunki sztuki współczesnej • definiuje pojęcia: fowizm, ekspresjonizm, abstrakcjonizm, kubizm, futurizm, dadaizm, surrealizm • projektuje i przekształca rzeczywistość • rozwija myślenie i działanie twórcze oraz pomysłowość • kształci umiejętność obserwacji • doświadcza twórczej kreacji • rozwija zdolność myślenia abstrakcyjnego • dokonuje wartościowania estetycznego, m.in. poprzez świadomy dobór kolorystyki i formy projektowanych elementów pracy plastycznej • tworzy oryginalną, niekonwencjonalną pracę plastyczną • twórczo interpretuje plastycznie elementy obserwowane w naturze za pomocą środków plastycznych • poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego • omawia rolę środków plastycznych zastosowanych w pracy plastycznej.
26. Relief konstruktywistyczny.	1	• Konstruktywizm jako kierunek w sztuce abstrakcyjnej – najważniejsze cechy: rodzaj abstrakcji geometrycznej, obrazy przedstawiające proste elementy geometryczne, całkowita rezygnacja z przedstawiania rzeczywistości. • Twórczość Henryka Stażewskiego – jednego z najbardziej znanych przedstawicieli konstruktywizmu w Polsce (m.in. kompozycje reliefowe, płaskorzeźby wykonywane na drewnianej lub metalowej płycie). • Wykonanie reliefu przestrzennego w kompozycji rytmicznej inspirowanego twórczością konstruktywistyczną.	• odróżnia abstrakcję geometryczną od innych rodzajów abstrakcji • tworzy relief inspirowany konstruktywistycznymi dziełami Henryka Stażewskiego.	• charakteryzuje wybrane kierunki malarstwa XX wieku: abstrakcjonizm, konstruktywizm • odróżnia abstrakcję geometryczną od innych rodzajów abstrakcji • tworzy relief inspirowany konstruktywistycznymi dziełami Henryka Stażewskiego.	• charakteryzuje wybrane kierunki malarstwa XX wieku: abstrakcjonizm, konstruktywizm • odróżnia abstrakcję geometryczną od innych rodzajów abstrakcji • potrafi przełożyć zasady wybranych kierunków malarstwa XX wieku na własną działalność plastyczną • tworzy relief inspirowany konstruktywistycznymi dziełami Henryka Stażewskiego.	• charakteryzuje wybrane kierunki malarstwa XX wieku: abstrakcjonizm, konstruktywizm; • odróżnia abstrakcję geometryczną od innych rodzajów abstrakcji • potrafi przełożyć zasady wybranych kierunków malarstwa XX wieku na własną działalność plastyczną • tworzy relief inspirowany konstruktywistycznymi dziełami Henryka Stażewskiego • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego • aktywnie ogląda dzieła sztuki.	• charakteryzuje wybrane kierunki malarstwa XX wieku: abstrakcjonizm, konstruktywizm • odróżnia abstrakcję geometryczną od innych rodzajów abstrakcji • potrafi przełożyć zasady wybranych kierunków malarstwa XX wieku na własną działalność plastyczną • tworzy relief inspirowany konstruktywistycznymi dziełami Henryka Stażewskiego • potrafi wykorzystać specyficzne właściwości materiałów do otrzymania zamierzonego celu plastycznego • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego • aktywnie ogląda dzieła sztuki • wykonuje zadania dodatkowe.

27 Falowanie, wirowanie, pulsowanie. Op-art – sztuka optyczna.	1	• Zdefiniowanie złudzenia optycznego. • Op-art (optical art – sztuka optyczna, wzrokowa) jako odmiana abstrakcjonizmu geometrycznego wywołującego złudzenia optyczne (wrażenia głębi, ruchu, wirowania, wibrowania itp. przedstawianych na nim elementów). • Op-art. sztuka często tworzona za pomocą komputera. • Wykonanie pracy graficznej w stylu op-art z zastosowaniem narzędzi programu graficznego; wykorzystanie określonego złudzenia optycznego.	• identyfikuje kierunki w sztuce 2. połowy XX wieku – informel, pop-art, op-art, land-art • wymienia cechy charakterystyczne malarstwa informel, pop-artu, op-artu, land-artu • doświadcza złudzeń optycznych i wrażenia ruchu w trakcie oglądania reprodukcji prac op-artu • potrafi wykonać na płaszczyźnie kompozycję płaską, sprawiającą wrażenie pulsowania, migotania.	• identyfikuje kierunki w sztuce 2. połowy XX wieku – informel, pop-art, op-art, land-art • wymienia cechy charakterystyczne malarstwa informel, pop-artu, op-artu, land-artu • wymienia nazwiska najwybitniejszych artystów tworzących w tych nurtach, opisuje ich dzieła • doświadcza złudzeń optycznych i wrażenia ruchu w trakcie oglądania reprodukcji prac op-artu • potrafi wykonać na płaszczyźnie kompozycję płaską, sprawiającą wrażenie pulsowania, migotania.	• identyfikuje kierunki w sztuce 2. połowy XX wieku – informel, pop-art, op-art, land-art • wymienia cechy charakterystyczne malarstwa informel, pop-artu, op-artu, land-artu • wymienia nazwiska najwybitniejszych artystów tworzących w tych nurtach, opisuje ich dzieła • doświadcza złudzeń optycznych i wrażenia ruchu w trakcie oglądania reprodukcji prac op-artu • wyodrębnia na podstawie analizy prac artystów op-artu środki wywołujące wrażenie ruchu • potrafi wykonać na płaszczyźnie kompozycję płaską, sprawiającą wrażenie pulsowania, migotania • wykazuje cierpliwość w trakcie wykonywania pracy.	• identyfikuje kierunki w sztuce 2. połowy XX wieku – informel, pop-art, op-art, land-art; • wymienia cechy charakterystyczne malarstwa informel, pop-artu, op-artu, land-artu • wymienia nazwiska najwybitniejszych artystów tworzących w tych nurtach, opisuje ich dzieła • doświadcza złudzeń optycznych i wrażenia ruchu w trakcie oglądania reprodukcji prac op-artu • wyodrębnia na podstawie analizy prac artystów op-artu środki wywołujące wrażenie ruchu • potrafi wykonać na płaszczyźnie kompozycję płaską, sprawiającą wrażenie pulsowania, migotania • wykazuje cierpliwość w trakcie wykonywania pracy • koncentruje się na zadaniu • wykonuje kompozycję plastyczną zgodnie z założeniami twórców nurtu op-art.	• identyfikuje kierunki w sztuce 2. połowy XX wieku – informel, pop-art, op-art, land-art • wymienia cechy charakterystyczne malarstwa informel, pop-artu, op-artu, land-artu • wymienia nazwiska najwybitniejszych artystów tworzących w tych nurtach, opisuje ich dzieła • doświadcza złudzeń optycznych i wrażenia ruchu w trakcie oglądania reprodukcji prac op-artu • wyodrębnia na podstawie analizy prac artystów op-artu środki wywołujące wrażenie ruchu • potrafi wykonać na płaszczyźnie kompozycję płaską, sprawiającą wrażenie pulsowania, migotania • wykazuje cierpliwość w trakcie wykonywania pracy • koncentruje się na zadaniu • wykonuje kompozycję plastyczną zgodnie z założeniami twórców nurtu op-art • twórco interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych • aktywnie ogląda i analizuje dzieła dotyczące tematu lekcji • poszukuje sposobu własnego wyrazu artystycznego • kształci umiejętności dokonywania wartościowania estetycznego • rozwija twórcze myślenie i kreatywność.
28. Pop-art – fabryka sztuki – pospolite przedmioty i banalne sytuacje.	2	• Pop-art. odpowiedź artystów na konsumpcyjny charakter zachodniej cywilizacji: malowanie dowolnie zestawionych fragmentów reklam i komiksów, przedstawianie dokładnie odwzorowanych przedmiotów codziennego użytku. Przedstawiciel: Andy Warhol. • Style w sztuce XX wieku.	• wyjaśnia założenia stylu pop-art • zna wybitnego przedstawiciela pop-artu – Andy’ ego Warhola i jego twórczość • potrafi w sposób realistyczny namalować przedmiot.	• wyjaśnia założenia stylu pop-art • zna wybitnego przedstawiciela pop-artu – Andy’ ego Warhola i jego twórczość • potrafi w sposób realistyczny namalować przedmiot, • wymienia i opisuje rodzaje środków plastycznych jakich użył do wykonania pracy.	• wyjaśnia założenia stylu pop-art • zna wybitnego przedstawiciela pop-artu – Andy’ ego Warhola i jego twórczość • potrafi w sposób realistyczny namalować przedmiot • wymienia i opisuje rodzaje środków plastycznych jakich użył do wykonania pracy • rozróżnia style sztuki XX wieku .	• wyjaśnia założenia stylu pop-art • zna wybitnego przedstawiciela pop-artu – Andy’ ego Warhola i jego twórczość • potrafi w sposób realistyczny namalować przedmiot • wymienia i opisuje rodzaje środków plastycznych jakich użył do wykonania pracy • rozróżnia style sztuki XX wieku • tworzy pracę plastyczną stosując założenia pop-artu.	• wyjaśnia założenia stylu pop-art • zna wybitnego przedstawiciela pop-artu – Andy’ ego Warhola i jego twórczość • potrafi w sposób realistyczny namalować przedmiot • wymienia i opisuje rodzaje środków plastycznych jakich użył do wykonania pracy • rozróżnia style sztuki XX wieku • tworzy pracę plastyczną stosując założenia pop-artu • poszukuje własnych, oryginalnych metod wyrazu artystycznego • aktywnie ogląda i analizuje dzieła sztuki • posługuje się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu potrzebnych informacji dotyczących twórczych działań plastycznych.
29. Wyobraźnia, skojarzenia i sny.	1	• Cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej) • Techniki stosowane przez surrealistów (collage, fotomontaż, montaż, assemblage, przedmioty gotowe, dekalomania, frottage, fumage, coulage, film). • Tworzenie pracy plastycznej z „wyląčeniem” myślenia logicznego, racjonalnego, działanie w sposób intuicyjny w kontakcie z własną podświadomością, uruchomienie wyobraźni, marzeń, swobodnych skojarzeń	• uczeń zauważa cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej) • podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi, • doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki.	• uczeń zauważa cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej) • podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi • potrafi „wylączyć” myślenie logiczne, racjonalne, działań w sposób intuicyjny • doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki • potrafi pracować w zespole.	• uczeń zauważa cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej), • zna techniki stosowane przez surrealistów (collage, fotomontaż, montaż, assemblage, przedmioty gotowe, dekalomania, frottage, fumage, coulage, film) • podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi • potrafi „wylączyć” myślenie logiczne, racjonalne, działań w sposób intuicyjny w kontakcie z własną podświadomością, uruchomić wyobraźnię, marzenia, dopuścić i zaufać grze swobodnych skojarzeń • doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki • potrafi pracować w zespole.	• uczeń zauważa cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej) • zna techniki stosowane przez surrealistów (collage, fotomontaż, montaż, assemblage, przedmioty gotowe, dekalomania, frottage, fumage, coulage, film) • podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi • potrafi „wylączyć” myślenie logiczne, racjonalne, działań w sposób intuicyjny w kontakcie z własną podświadomością, uruchomić wyobraźnię, marzenia, dopuścić i zaufać grze swobodnych skojarzeń • doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki • czerpie ze swoich wewnętrznych zasobów, intuicji, przeczuć • potrafi pracować w zespole • oryginalnie i twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych.	• uczeń zauważa cechy charakterystyczne malarstwa surrealistycznego (niezwykle skojarzenia treściowe, metalicznie gładki sposób malowania, stosowanie trójwymiarowej perspektywy zbieżnej, brak perspektywy powietrznej) • zna techniki stosowane przez surrealistów (collage, fotomontaż, montaż, assemblage, przedmioty gotowe, dekalomania, frottage, fumage, coulage, film) • podaje przykłady dzieł surrealistycznych oraz swoje skojarzenia związane z nimi • potrafi „wylączyć” myślenie logiczne, racjonalne, działań w sposób intuicyjny w kontakcie z własną podświadomością, uruchomić wyobraźnię, marzenia, dopuścić i zaufać grze swobodnych skojarzeń • doświadcza możliwości wyrażenia swoich pragnień językiem plastyki, czerpie ze swoich wewnętrznych zasobów, intuicji, przeczuć • potrafi pracować w zespole • oryginalnie i twórczo interpretuje elementy postrzegane w naturze za pomocą środków plastycznych • omawia funkcje i znaczenie zastosowanych przez siebie środków plastycznych • poszukuje sposobu własnego wyrazu artystycznego.

30. Muzeum wyobraźni – najpopularniejsze muzea i aplikacje w świecie wirtualnym dotyczące sztuk pięknych.	1	•Znaczenie terminu muzeum. • Historia, rola i funkcje muzeum. • Edukacyjna funkcja muzeów. • Muzea narodowe i ich znaczenie dla kultury narodu.	•uczeń utrwała sobie nazwiska twórców, tytuły dzieł •wie, jakie są funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych •znajduje dzieło, które mu się podoba i opisuje je. •wie, czym jest muzeum narodowe,	•uczeń utrwała sobie nazwiska twórców, tytuły dzieł, •poznaje nazwy najważniejszych muzeów, •wie, jakie są funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych, •znajduje dzieło, które mu się podoba i opisuje je, •zna (odwiedza) muzea najbliższe miejscu zamieszkania, •wie, czym jest muzeum narodowe	•uczeń utrwała sobie nazwiska twórców, tytuły dzieł, •poznaje nazwy najważniejszych muzeów, •wie, jakie są funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych, •potrafi odszukiwać i selekcjonować informacje, •znajduje dzieło, które mu się podoba i opisuje je, •utrwała nawyk aktywnego poszukiwania informacji, •zna (odwiedza) muzea najbliższe miejscu zamieszkania, •wie, czym jest muzeum narodowe,	•uczeń utrwała sobie nazwiska twórców, tytuły dzieł, •poznaje nazwy najważniejszych muzeów, •wie, jakie są funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych, •potrafi odszukiwać i selekcjonować informacje, •znajduje dzieło, które mu się podoba i opisuje je, •utrwała nawyk aktywnego poszukiwania informacji, •zna (odwiedza) muzea najbliższe miejscu zamieszkania, •wie, czym jest muzeum narodowe, •wyjaśnia pojęcia: wystawa stała, czasowa, galeria, wernisaż, kurator wystawy.	•uczeń utrwała sobie nazwiska twórców, tytuły dzieł, •poznaje nazwy najważniejszych muzeów, •wie, jakie są funkcje nowoczesnych muzeów, galerii i domów aukcyjnych, •potrafi odszukiwać i selekcjonować informacje, •znajduje dzieło, które mu się podoba i opisuje je, •utrwała nawyk aktywnego poszukiwania informacji, •zna (odwiedza) muzea najbliższe miejscu zamieszkania, •wie, czym jest muzeum narodowe, •wyjaśnia pojęcia: wystawa stała, czasowa, galeria, wernisaż, kurator wystawy.	
31.Lekcja w muzeum	1	•Muzealnictwo w Polsce •Funkcje muzeum, dzieje muzeum we własnym regionie i jego znaczenie •Wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej •Definiowanie pojęć: eksponat, ekspozycja, scenariusz i aranżacja wystawy, kurator wystawy, kosztos muzeum. •Dziedzictwo tradycji kulturalnej oraz uczestnictwo w kulturze współczesnej.	•zna podstawowe informacje dotyczące muzealnictwa w Polsce •zna funkcje muzeum •poznaje dzieje muzeum we własnym regionie i jego znaczenie •poznaje wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej •zna pojęcia: eksponat, ekspozycja, scenariusz i aranżacja wystawy, kurator wystawy, kosztos muzeum.	•zna podstawowe informacje dotyczące muzealnictwa w Polsce •zna funkcje muzeum •poznaje dzieje muzeum we własnym regionie i jego znaczenie •poznaje wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej •zna pojęcia: eksponat, ekspozycja, scenariusz i aranżacja wystawy, kurator wystawy, kosztos muzeum •kształci umiejętność zapamiętywania i sporządzania notatki z oglądanej wystawy sztuki.	•zna podstawowe informacje dotyczące muzealnictwa w Polsce •zna funkcje muzeum •poznaje dzieje muzeum we własnym regionie i jego znaczenie •poznaje wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej •zna pojęcia: eksponat, ekspozycja, scenariusz i aranżacja wystawy, kurator wystawy, kosztos muzeum •kształci umiejętność zapamiętywania i sporządzania notatki z oglądanej wystawy sztuki •rozwią postawę poczucia współdziedziczenia tradycji kulturalnej oraz uczestnictwa w kulturze współczesnej.	•zna podstawowe informacje dotyczące muzealnictwa w Polsce •zna funkcje muzeum •poznaje dzieje muzeum we własnym regionie i jego znaczenie •poznaje wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej •zna pojęcia: eksponat, ekspozycja, scenariusz i aranżacja wystawy, kurator wystawy, kosztos muzeum •kształci umiejętność zapamiętywania i sporządzania notatki z oglądanej wystawy sztuki •rozwią postawę poczucia współdziedziczenia tradycji kulturalnej oraz uczestnictwa w kulturze współczesnej •kształci potrzebę i nawyk włączania sztuki do życia poprzez obecność w muzeum.	•zna podstawowe informacje dotyczące muzealnictwa w Polsce •zna funkcje muzeum •poznaje dzieje muzeum we własnym regionie i jego znaczenie •poznaje wybrane ekspozycje stałe o szczególnej wartości historycznej i artystycznej •kształci umiejętność zapamiętywania i sporządzania notatki z oglądanej wystawy sztuki •rozwią postawę poczucia współdziedziczenia tradycji kulturalnej oraz uczestnictwa w kulturze współczesnej •kształci potrzebę i nawyk włączania sztuki do życia poprzez obecność w muzeum.	
32. Sylwetki wybranych polskich twórców ludowych	1	• Pojęcie etnografii. • Cele i funkcje muzeum etnograficznego. • Rola muzeów etnograficznych w obecnych czasach. • Sylwetki i dzieła twórców ludowych – Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksowej lub Romana Śledzia. •Projekcja filmu dokumentalnego Sztuka ludowa i naiwna Ewelina Pęksowa (reżyseria: Roman Wikieł, rok produkcji: 2006, producent: Narodowy Instytut Audiowizualny, czas trwania: 28'03"; film dostępny w Internecie).	• wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna twórczość wybranego artysty ludowego • wypowiada się na temat filmu o twórczości Eweliny Pęksowej.	•wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna twórczość wybranego artysty ludowego • wypowiada się na temat filmu o twórczości Eweliny Pęksowej • wyraża własne opinie, zachowując tolerancję wobec odmiennych od własnych sądów.	• wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna nazwiska i krótko charakteryzuje twórczość wybranych artystów ludowych: Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksowej i Romana Śledzia • wypowiada się na temat filmu o twórczości Eweliny Pęksowej • wyraża własne opinie, zachowując tolerancję wobec odmiennych od własnych sądów.	• wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna nazwiska i krótko charakteryzuje twórczość wybranych artystów ludowych: Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksowej i Romana Śledzia • wypowiada się na temat filmu o twórczości Eweliny Pęksowej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • aktywnie ogląda dzieła sztuk.	• wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna nazwiska i krótko charakteryzuje twórczość wybranych artystów ludowych: Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksowej i Romana Śledzia • wypowiada się na temat filmu o twórczości Eweliny Pęksowej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • aktywnie ogląda dzieła sztuki • wykonuje zadania dodatkowe • wyraża własne opinie, zachowując tolerancję wobec odmiennych od własnych sądów.	• wie, czym jest i jaką pełni funkcję muzeum etnograficzne • zna nazwiska i krótko charakteryzuje twórczość wybranych artystów ludowych: Katarzyny Gawłowej, Eweliny Pęksowej i Romana Śledzia • wypowiada się na temat filmu o twórczości Eweliny Pęksowej • posiada umiejętność posługiwania się technologią informacyjno-komunikacyjną w wyszukiwaniu wskazanych informacji oraz w twórczych działaniach plastycznych • kształci umiejętność dokonywania wartościowania estetycznego • aktywnie ogląda dzieła sztuki • wykonuje zadania dodatkowe • wyraża własne opinie, zachowując tolerancję wobec odmiennych od własnych sądów.